

Sygn. akt I C 95/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016r

Sąd Okręgowy w Siedlcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Andrzej Kirsch

Protokolant st. sek. sąd. Joanna Makać

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2016r w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko Gminie Miasta S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Gminy Miasta S. na rzecz powódki A. G. kwotę **165.309,04** (sto sześćdziesiąt pięć tysięcy trzysta dziewięć złotych i cztery grosze) wraz z odsetkami od dnia 27 stycznia 2012r do dnia 22 grudnia 2014r w wysokości 13% w stosunku rocznym, od dnia 23 grudnia 2014r do dnia 31 grudnia 2015r w wysokości 8% w stosunku rocznym i od dnia 1 stycznia 2016r do dnia zapłaty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanej Gminy Miasta S. na rzecz powódki A. G. kwotę 11.949 (jedenaście tysięcy dziewięćset czterdzieści dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 95/15

UZASADNIENIE

W dniu 27 stycznia 2015r wpłynął do Sądu Okręgowego w Siedlcach pozew A. G., w którym wniosła o zasądzenie od pozwanego Miasta S. kwoty 166.638,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 stycznia 2012r do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że powódka jest organem prowadzącym Niepubliczne Przedszkole (...) z siedzibą w S.. Począwszy od 1 stycznia 2002r przedszkole jest dotowane przez Miasto S.. Powódka podniosła, że w 2010r poinformowała pozwane Miasto S. o planowanej liczbie uczniów, którzy będą uczęszczać do przedszkola w roku 2011. Stwierdziła, że początkowo pozwany ustalił na rok 2011 dotację na jednego ucznia w przedszkolu niepublicznym na kwotę 494,74 zł. Ostatecznie tytułem dotacji pozwany przekazał powódce za rok 2011 łączną kwotę 606.146 zł. W kolejnej części uzasadnienia pozwu powódka przedstawiła interpretację przepisów ustawy z dnia 7 września 1991r – o systemie oświaty. Powódka stwierdziła, że podstawę do ustalenia wysokości miesięcznej dotacji na jednego ucznia w przedszkolu niepublicznym winna stanowić wysokość wydatków bieżących ustalona w uchwale nr (...) Rady Miasta S. z dnia 28 grudnia 2010r – w sprawie uchwalenia budżetu Miasta S. na 2011 rok. Powódka podała, że łączna kwota wydatków bieżących na 2011 rok wynosiła 18.114.435 zł, a liczba uczniów w przedszkolach publicznych wynosiła 1739. Daje to w skali roku wydatek na jednego ucznia w przedszkolu publicznym na poziomie 10.416,58 zł, a 75% tej kwoty,

to kwota 7.812,44 zł – stanowiąca roczną dotację na jednego ucznia w przedszkolu niepublicznym. Podzielenie tej kwoty przez liczbę miesięcy, daje miesięczną dotację na jednego ucznia w przedszkolu niepublicznym w kwocie 651,04 zł. Powódka podała, że skoro w jej placówce kształciło się w 2011r 1.187 wychowanków, to należna jej dotacja winna wynosić 772.784,48 zł. Stwierdziła, że otrzymała od Miasta S. jedynie kwotę 606.146 zł, tak więc występuje na jej rzecz niedopłata w kwocie dochodzonej pozwem, tj. w kwocie 166.638,48 zł.

W dniu 13 maja 2015r wpłynęła do akt sprawy odpowiedź na pozew pozwanej Gminy Miasta S., w której nie uznano powództwa, wniesiono o jego oddalenie w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono, że podstawą wyliczenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych była wysokość przekazanej dotacji dla przedszkoli publicznych ponoszonych w rozdziale 80104 klasyfikacji budżetowej, z wyłączeniem dotacji dla dwóch przedszkoli integracyjnych prowadzonych w S.. W dalszej części uzasadnienia podniesiono, że wliczenie do podstawy wymiaru dotacji wydatków zaplanowanych w budżecie dla przedszkoli integracyjnych kłóci się z zasadą sprawiedliwości i równości. Pozwana podniosła, że brak przekazania dotacji za dany rok w pełnej wysokości, winien być rozpatrywany w kategoriach odpowiedzialności jednostki samorządu terytorialnego na podstawie art. 417 kc. To z kolei prowadzi do wniosku, że w oparciu o art. 442¹ kc – roszczenie powódki, po upływie okresu trzyletniego, uległo przedawnieniu. Na koniec pozwana podniosła, że roszczenie o zapłatę odsetek jako świadczenia okresowego przedawniło się na podstawie art. 118 kc z upływem 31 grudnia 2014r (k. 105-110).

W dniu 29 maja 2015r wpłynęło do akt sprawy pismo procesowe pełnomocnika powódki, w którym podniesiono, że pozwana w odpowiedzi na pozew w ogóle nie podjęła polemiki w zakresie przedstawionych przez powódkę w uzasadnieniu pozwu obliczeń rachunkowych. Powódka zarzuciła również, że z treści uzasadnienia odpowiedzi na pozew nie sposób wywieść wniosku, czy podstawę do ustalenia przez pozwaną wysokości dotacji za rok 2011 stanowiły wydatki rzeczywiście poniesione, czy wydatki zaplanowane w uchwale budżetowej. Pozwana stwierdziła, że zarówno w orzecznictwie sądów powszechnych, jak również administracyjnych, przesądzona została kwestia, że wyliczenie należnej dotacji winno następować w stosunku do wydatków zaplanowanych, w tym dla przedszkoli integracyjnych. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia powódka podniosła, że domaga się od pozwanej dopłaty należnej jej dotacji za 2011 rok, nie zaś odszkodowania z tytułu poniesionej szkody. Powódka podała, że art. 90 ustawy o systemie oświaty – kreuje pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego a osobą prowadzącą przedszkole niepubliczne stosunek prawny odpowiadający cechom zobowiązania, przyznając uprawnionemu prawo do poszukiwania ochrony przed sądem powszechnym. Tym samym, termin przedawnienia tego typu roszczeń wynosi 10 lat. Na koniec powódka wniosła o nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia dochodzonych odsetek ustawowych (k. 140-145).

Na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2016r pełnomocnicy stron podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska procesowe.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powódka A. G. jest osobą fizyczną prowadzącą w S. Niepubliczne Przedszkole (...).

W dniu 1 sierpnia 2001r Urząd Miasta S. wydał zaświadczenie, z którego wynika, że w dniu 31 lipca 2001r Niepubliczne Przedszkole (...) w S. wpisane zostało do ewidencji szkół i placówek niepublicznych pod numerem (...).

Zgodnie ze statutem – organem prowadzącym Niepubliczne Przedszkole (...) w S. jest powódka A. G..

We wniosku, który wpłynął do Urzędu Miasta S. w dniu 21 września 2010r, powódka A. G. zwróciła się o udzielenie dotacji na rok 2011 dla Niepublicznego Przedszkola (...) w S. i poinformowała, że planowana liczka dzieci w przedszkolu wynosi 94.

W piśmie z dnia 27 stycznia 2011r Prezydent Miasta S. poinformował powódkę, że planowana na rok 2011 kwota dotacji dla Niepublicznego Przedszkola (...) w S. wynosi 564.000 zł.

W 2011r do niepublicznego przedszkola prowadzonego przez powódkę A. G. uczęszczało łącznie 1187 uczniów.

Za cały 2011 rok pozwana przelała na rzecz powódki A. G. – z tytułu dotacji – łączną kwotę 606.146 zł.

W dniu 28 grudnia 2010r Rada Miasta S. przyjęła uchwałę nr (...)– w sprawie uchwalenia budżetu Miasta S. na 2011 rok. W planie wydatków na rok 2011 przyjęto wydatki na przedszkola w kwocie 18.114.435 zł (rozdział 80104). Powyższa kwota obejmowała również zaplanowane wydatki na funkcjonujące w S. dwa przedszkola integracyjne.

W 2011 roku do wszystkich przedszkoli publicznych (w tym integracyjnych) funkcjonujących w S., uczęszczało łącznie 1742 uczniów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów: zaświadczenia o wpisie do ewidencji szkół i placówek niepublicznych (k. 11), statutu Niepublicznego Przedszkola (...) w S. (k. 12-34), wniosków o udzielenie dotacji (k. 35-40v), pisma Urzędu Miasta S. z dnia 27 stycznia 2011r (k. 41), rozliczeń z tytułu otrzymanych dotacji (k. 46-57v), wyciągów z rachunku bankowego (k. 58-70), uchwały Rady Miasta S. z dnia 28 grudnia 2010r nr (...) (k. 71-74), załącznika do uchwały (k. 75-81), częściowych zeznań S. K. zarejestrowanych na rozprawach w dniu 3 grudnia 2015r i 1 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie pozostawało w sprawie okolicznością sporną, że powódka A. G. jest osobą prowadzącą w S. Niepubliczne Przedszkole (...). W dniu 31 lipca 2001r Prezydent Miasta S. dokonał wpisu przedszkola do ewidencji szkół i placówek niepublicznych pod numerem (...). Przedmiotowy wpis został dokonany w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 września 1991r – o systemie oświaty.

Co do zasady zatem organ prowadzący Niepubliczne Przedszkole (...) w S. uprawniony był do otrzymywania dotacji z budżetu Gminy Miasta S.. Stosownie bowiem do treści art. 90 ust. 1 ustawy o systemie oświaty – „niepubliczne przedszkola, w tym specjalne, szkoły podstawowe i gimnazja, w tym z oddziałami integracyjnymi, z wyjątkiem szkół podstawowych specjalnych i gimnazjów specjalnych oraz szkół podstawowych artystycznych, **otrzymują dotacje z budżetu gminy**”.

Pomiędzy stronami niniejszego procesu zaistniał spór sprowadzający się do wadliwego obliczenia, zdaniem strony powodowej, i w konsekwencji nieuzasadnionego obniżenia dotacji należnej powódce A. G. na podstawie art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991r – o systemie oświaty, jako osobie prowadzącej niepubliczne przedszkole (...) w S.. Spór dotyczył sposobu ustalenia i wypłaty stosownej dotacji w roku 2011.

W chwili obecnej nie pozostaje sporne, że tego rodzaju roszczenia należą do drogi sądowej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, iż czynność obliczenia należnej dotacji i wypłacenie jej osobie uprawnionej stanowi techniczną czynność księgowo-rachunkową i nie należy do żadnej formy działania administracji publicznej, nie kwalifikuje się tym samym jako czynność podlegająca kontroli sądów administracyjnych (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 kwietnia 2012r, II GSK 5121/12 i 522/12). Zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 17 października 2014r (II GSK 1700/14) – „ niepubliczne placówki mogą domagać się od gminy uzupełnienia zaniżonej dotacji, występując z roszczeniem przed sądem powszechnym”.

Stosownie do treści art. 90 ust. 2 b ustawy z dnia 7 września 1991r o systemie oświaty (w brzmieniu obowiązującym w 2011r) – „dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują w wysokości nie niższej niż 75% **ustalonych w budżecie danej gminy** wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego – pod warunkiem, że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji (...)”.

Sporna pomiędzy stronami pozostawała wykładnia powyższego przepisu, a w szczególności użytego w nim sformułowania „ustalone w budżecie danej gminy wydatki bieżące ponoszone w przedszkolach publicznych”. W ocenie Sądu orzekającego, należy przychylić się do interpretacji przedstawionej w niniejszej sprawie przez pełnomocnika powódki. Zdaniem Sądu, podstawę naliczenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych stanowi wyłącznie taka suma środków, która została zaplanowana (zakwalifikowana) w budżecie jednostki samorządu terytorialnego – jako kategoria wydatków na funkcjonowanie przedszkoli publicznych. Zatem kwota wydatków stanowiąca podstawę obliczania dotacji, o jakiej mowa w art. 90 ust. 2b ustawy, to ogólna kwota wydatków zaplanowanych w budżecie jako tych, które są ponoszone na utrzymanie jednego ucznia w przedszkolu publicznym. Chodzi zatem o te wydatki bieżące przedszkoli publicznych, które ponosi gmina i które zostały zaplanowane (przewidziane) na ten cel w jej budżecie. Nieuprawniona jest zatem argumentacja, że w przepisie mowa jest o ostatecznie (rzeczywiście) poniesionych w danym roku budżetowym wydatkach bieżących i wykazanych po zakończeniu roku obrachunkowego w sprawozdaniu z wykonania budżetu. Takowe stanowisko nie znajduje oparcia przede wszystkim w literalnym brzmieniu przepisu art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, a właśnie wykładnia językowa winna być jako pierwsza zastosowana do interpretacji rzeczzonego przepisu. Wysokość dotacji winna być ustalona na początku danego roku i służyć m.in. racjonalnemu zaplanowaniu i prowadzeniu działalności przedszkola niepublicznego w danym roku. Dlatego też rzeczona dotacja stanowi świadczenie jednorazowe, wypłacane w dwunastu częściach, a jej wysokość korygowana może być jedynie rzeczywistą ilością uczniów uczęszczających do przedszkola niepublicznego w danym roku. W przeciwnym razie mielibyśmy do czynienia ze swoistą zaliczką na poczet należnej dotacji, która byłaby ustalana po zakończeniu danego roku budżetowego i stanowiła różnicę pomiędzy zaliczkowo przyznanymi i wypłaconymi środkami, a ustaloną po zakończeniu roku należną dotacją. Niewątpliwie prowadziłoby to w praktyce do wystąpienia nadpłaty bądź niedopłaty po stronie osoby prowadzącej niepubliczne przedszkole i konieczności rozliczenia jej w kolejnym roku. Takiego jednak mechanizmu ustalania, wypłaty oraz ewentualnego korygowania wypłaconej kwoty dotacji – ustawa o systemie oświaty, w brzmieniu obowiązującym w roku 2011, nie przewidywała.

W świetle przepisów ustawowych nie ulega wątpliwości, że sam fakt działania niepublicznego przedszkola przesądza o obowiązku gminy udzielenia dotacji. Jedynym warunkiem, który musi zostać spełniony przez osobę prowadzącą taką placówkę, jest podanie organowi właściwemu do udzielania dotacji informacji o planowanej liczbie dzieci nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji. Celem takiej regulacji prawnej jest umożliwienie jednostce samorządu terytorialnego udzielającej dotacji racjonalne zaplanowanie budżetu na następny rok, właśnie z uwzględnieniem w stosownej wysokości wydatków na dotacje. Liczba uczniów podawana na dzień 30 września roku poprzedzającego stanowi jedynie wielkość szacunkową. Jest oczywiste, że wskazana wyżej informacja dołączona do wniosku o udzielenie dotacji w roku następnym, nie stanowi podstawy do obliczenia dotacji. Zatem w razie zmiany faktycznej liczby uczniów uczęszczających do podmiotu uprawnionego do otrzymania dotacji w danym miesiącu, dotacja w następnym miesiącu powinna ulec zmianie, ponieważ przysługuje ona na rzeczywistą liczbę uczniów przedszkola niepublicznego.

Z dokumentacji załączonej przez pełnomocnika powódki do pozwu wynika ponad wszelką wątpliwość, że powódka wywiązała się z obowiązku ustawowego i przed dniem 30 września 2010r zwróciła się do Prezydenta Miasta S. o udzielenie dotacji w roku 2011 i podała szacunkową liczbę uczniów, która będzie w kolejnym roku uczęszczała do prowadzonego przez nią przedszkola.

Okolicznością niesporną pozostawało w sprawie, że w 2011r do prowadzonego przez powódkę Niepublicznego Przedszkola (...) w S. – uczęszczało łącznie **1187 uczniów**.

Z kolei z najnowszych orzeczeń Sądu Najwyższego wynika, że ustalenia wysokości dotacji przysługującej na jednego ucznia przedszkola niepublicznego, należy dokonać w oparciu o rzeczywistą liczbę uczniów uczęszczających do przedszkoli publicznych w danym roku.

Powyższa konstatacja musiała doprowadzić do niewielkiej korekty obliczeń przedstawionych przez pełnomocnika powódki w uzasadnieniu pozwu. Otóż dla potrzeb ustalenia wysokości należnej powódce dotacji, pełnomocnik powódki przyjął planowaną liczbę uczniów, która miała uczęszczać do przedszkoli publicznych w 2011r. Z systemu

informacji oświatowej na wrzesień 2010r wynikało, że planowana liczba uczniów w przedszkolach publicznych w roku 2011 wyniesie 1739. Tymczasem, jak wynika z twierdzeń zeznającego w charakterze strony pozwanej S. K. – Naczelnika Wydziału (...) Urzędu Miasta S., rzeczywista liczba uczniów uczęszczających do przedszkoli publicznych na terenie S. w 2011 roku wynosiła w zaokrągleniu **1742**. Strona powodowa nie zaprzeczyła tym twierdzeniom, nie przedstawiła również dowodów przeciwnych i dlatego też taką wartość – 1742 uczniów – przyjął Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie dla potrzeb wyliczenia wysokości dotacji należnej powódce z tytułu prowadzenia przedszkola niepublicznego w 2011r.

Całkowicie nieuprawnione było postępowanie strony pozwanej, sprowadzające się do tego, że dla potrzeb ustalenia dotacji na jednego ucznia przedszkola niepublicznego, pozwana dokonała wyłączenia wydatków poniesionych w 2011r na dwa prowadzone w S. publiczne przedszkola integracyjne. Oczywiście wydają się intencje pozwanej, dla których postąpiono w powyższy sposób. Otóż wydatki ponoszone na większość uczniów w przedszkolach integracyjnych, a co za tym idzie na całe przedszkole integracyjne, są znacznie wyższe od wydatków na przedszkola „zwykłe”. Zatem uwzględnienie wydatków ponoszonych na przedszkola integracyjne powoduje, że łączne wydatki ponoszone na wszystkie przedszkola publiczne są wyższe, co automatycznie przekłada się na wyższe dotacje na jednego ucznia w przedszkolu niepublicznym. Wynika to z prostego rachunku matematycznego. Chcąc zatem obniżyć wysokość dotacji należnych organom prowadzącym przedszkola niepubliczne, pozwana Gmina Miasta S. sztucznie i bez podstawy prawnej wyłączyła z podstawy obliczeń wydatki ponoszone na przedszkola integracyjne. Ustawa o systemie oświaty przewiduje różne formy wychowania przedszkolnego, ale w art. 90 ust. 2 b ustawy mowa jest o konkretnej formie organizacyjnej jaką jest **przedszkole publiczne**. Ustawodawca nie przewidział zatem możliwości prawnej, aby z sumy wydatków ponoszonych na te przedszkola wyłączyć wydatki ponoszone na przedszkola publiczne będącej jednocześnie przedszkolami integracyjnymi. Co prawda, pozwana tłumaczyła ten zabieg komplikacjami związanymi z „rozdzieleniem” tych wydatków, które ponoszone są w przedszkolu integracyjnym na dzieci niepełnosprawne, od tych, które ponoszone są w takim przedszkolu na dzieci zdrowe. Mechanizm zastosowany przez pozwaną doprowadził jednak do globalnego wyłączenia od podstawy ustalenia wysokości dotacji, wszystkich wydatków ponoszonych w przedszkolu integracyjnym, w tym na dzieci zdrowe. Nie sposób doszukać się podstawy prawnej umożliwiającej tego rodzaju postępowanie.

Mając na uwadze powyższą argumentację, zasadnym było stanowisko pełnomocnika powódki, że do podstawy służącej do ustalenia wysokości dotacji na jednego ucznia w przedszkolu niepublicznym, należy zaliczyć wydatki ponoszone w obu przedszkolach integracyjnych na terenie S..

Z przedstawionego do akt sprawy załącznika do uchwały budżetowej Miasta S. za rok 2011 wynika, że zaplanowano na przedszkola wydatki w łącznej kwocie 24.427.435 zł, od których rzecz jasna należało odjąć dotację podmiotową z budżetu (5.978.000 zł) oraz wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych (335.000 zł). Daje to zatem wydatki w kwocie **18.114.435 zł**, od której należy obliczać wysokość dotacji na jednego ucznia w przedszkolu niepublicznym.

Chybiony był również zarzut strony pozwanej, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia nie z dopłatą zaległej dotacji, ale z roszczeniem odszkodowawczym, którego termin przedawnienia wynosi 3 lata. Myli się pozwana twierdząc, że podstawy prawnej tego typu roszczeń należy poszukiwać w treści art. 417 kc. Podstawą prawną jest w tym przypadku art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu obowiązującym w 2011r. Jako że świadczenia objęte art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty nie mają charakteru okresowego (cyklicznego) i nie są roszczeniem odszkodowawczym, będzie miał do nich zastosowanie dziesięcioletni termin przedawnienia. Potwierdził to chociażby Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku wydanego w dniu 22 maja 2014r w sprawie IV CSK 531/13.

Przedstawione powyżej argumenty prowadząc do ustalenia należnej powódce dotacji za 2011 rok w sposób następujący. Dzieląc łączną kwotę wydatków zaplanowanych na wszystkie przedszkola publiczne w 2011r (18.114.435 zł) przez liczbę uczniów uczęszczających do przedszkoli publicznych w tym roku (1742), otrzymujemy wydatki na jednego ucznia w przedszkolu publicznym za cały 2011 rok – 10.398,64 zł. Dzieląc tę kwotę przez 12, otrzymujemy miesięczny wydatek na jednego ucznia w przedszkolu publicznym w kwocie w przybliżeniu 866,56 zł. Mnożąc powyższą kwotę przez 75% (minimalna wysokość miesięcznej dotacji na jednego ucznia w przedszkolu niepublicznym), otrzymujemy wysokość należnej powódce dotacji na jednego ucznia, tj. kwotę **649,92 zł** miesięcznie.

Następnie mnożąc tę kwotę przez liczbę uczniów w przedszkolu powódki w całym roku 2011 (1187), otrzymujemy należną powódce dotację w całym roku 2011, tj. kwotę **771.455,04 zł**. Skoro powódka otrzymała od pozwanej za 2011 rok jedynie kwotę 606.146 zł, to oznacza, że pozwana pozostaje w zwłoce z dopłatą na rzecz powódki kwoty – **165.309,04 zł**. Taką też kwotę Sąd na rzecz powódki zasądził od pozwanej Gminy Miasta S., oddalając powództwo w nieznaczonej pozostałej części.

Co do zasady pozwana skutecznie podniosła zarzut przedawnienia odsetek ustawowych, ale całkowicie wadliwie zostało obliczone „to”, co rzekomo się przedawniło. Pełnomocnik pozwanej stwierdziła, że odsetki od dochodzonej przez powódkę należności przedawniły się z dniem 31 grudnia 2014r. Takie stanowisko oznaczałoby, że z dniem 31 grudnia 2014r przedawniły się wszystkie odsetki ustawowe od dochodzonej należności. Nic bardziej błędnego! Prawdą jest, że odsetki jako świadczenie okresowe co do zasady przedawnia się z upływem okresu trzyletniego, i że odsetki za każdy dzień przedawniają się w innym terminie. Oznacza to jednak, że należy „cofnąć” się o okres 3 lat od daty złożenia pozwu. Pozew został złożony przez pełnomocnika powódki osobiście w dniu 27 stycznia 2015r, co prowadzi do wniosku, że termin przedawnienia odsetek za okres poczynając od dnia 27 stycznia 2012r został przerwany i mogą one być skutecznie w sprawie dochodzone. Zatem odsetki za okres poprzedzający datę 27 stycznia 2012r zostały przedawnione. Skoro powódka dochodziła odsetek ustawowych poczynając od dnia 1 stycznia 2012r, to należy stwierdzić, że odsetki za okres od 1 do 26 stycznia 2012r zostały przedawnione, skuteczny jest w tym zakresie zarzut przedawnienia i roszczenie w tej części musiało zostać oddalone. Za kolejny okres, tj. od dnia 27 stycznia 2012r termin przedawnienia odsetek został przerwany i dlatego też roszczenie w tym zakresie podlegało uwzględnieniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 par. 1 kpc, uznając, że pozwana przegrała sprawę w całości. Powództwo zostało uwzględnione w 99,2%, czyli praktycznie w całości. Na zasądzone od pozwanej na rzecz powódki koszty procesu składały się: opłata od pozwu (8.332 zł), minimalna opłata z tytułu zastępstwa procesowego (3.600 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), co daje łącznie kwotę 11.949 zł.